

سید محمد رفیع
دوست

سَوِيحُ لَحْمٍ مَرِيحُو (قُرْمُو) دَرِ سَوِيحُ لَحْمِ دَرِ
دَرِ دَوْنِ لَحْمِ دَرِ دَوْنِ لَحْمِ دَرِ

[illegible]

سُورَةُ 2. وَذُو الْقُرْبَىٰ وَالْزُكَاةَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينَةَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالْأَسْرَىٰ وَكَانَ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْفُسُهُمْ وَكَانَ لَهُمْ فِيهَا مَا كَانُوا يُرِيدُونَ ۚ وَقَدْ فَرَضْنَا فَرِيضَتَنَا عَلَيْهِمْ لَا مَغْرِبَ لَهَا فَاصْبِرْ عَلَيْهَا خَشْيَتِ النَّاسِ مِنَ عَذَابِ رَبِّكَ ۚ وَكَانَ عَذَابُ رَبِّكَ شَدِيدًا ۚ

3. سوچو ڇا توهان جيڪي ڏانهن اشارو ڪيل آهن، انهن مان ڪي به ڪا به ڳالهه ڪري سگهيو ٿا؟

